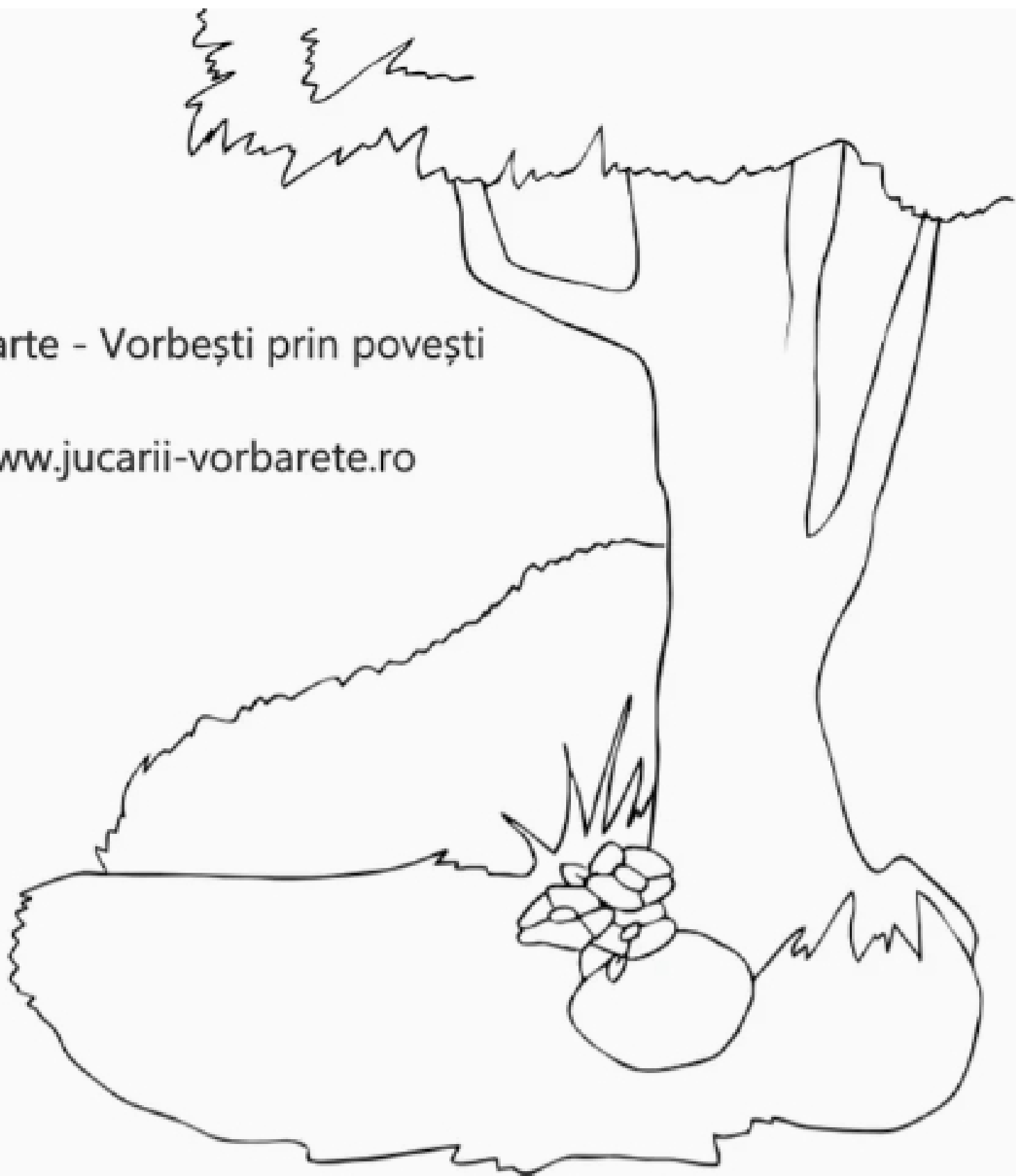


Carte - Vorbești prin povești

Carte - Vorbești prin povești

www.jucarii-vorbarete.ro



Limbuța neascultătoare a lui Peticel

Limbuța neascultătoare a lui Peticel

Recomandări terapeutice: tulburare de pronunție (dislalie), stimă de sine scăzută ca urmare a dificultăților de comunicare

Obiective: îmbunătățirea capacității de pronunție, dezvoltarea încrederii în forțele proprii, stimularea dorinței de schimbare prin acceptarea unui sprijin din exterior (ședințe de logopedie)

Vârsta recomandată: 4 -7 ani

Peticel era un pisoi tare drăgălaș. Avea blănița albă, iar pe ici pe colo apărea câte o pată neagră de diferite forme: una semăna cu o pară, alta cu o rățușcă, iar alta cu o floare. Tare era mândru Peticel de petele lui negre, dar cel mai mândru era de pata aceea rotundă care o avea pe botic.

Lui Peticel îi plăcea să colinde aleile parcului de lângă casa lui și să privească fluturii care dansau zglobii în jurul florilor abia deschise. Când vedea motăneii de vârsta lui alergând după vreun ghem de ață sau jucându-se de-a prinselea prin copaci, zâmbea ușor și scotea un mic suspin. Dacă se întâlnea cu vreo pisică cunoscută, nu saluta, ci doar îi zâmbea larg cu boticul lui cel frumos și pătat. Dar de ce oare Peticel nu se juca împreună cu celelalte pisicuțe și de ce nu saluta el oare politicos? Am să vă spun secretul lui. Peticel avea o limbuță tare neascultătoare. Ori de câte ori Peticel dorea să spună ceva, limbuța i-o lua înainte și ieșea repede din gură printre dinții lui de lapte, astfel că deși Peticel voia să vorbească frumos, cuvintele pe care le spunea sunau tare ciudat, iar lui îi era rușine de felul în care vorbea. Odată, pe